

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122248421
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6122248421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu: EOS KSI, s. r. o. so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D. D., o zaplatenie 3.013,25 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Csp/14/2022 zo dňa 16. 11. 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal (II. výrok).

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.013,25 EUR spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.850,05 EUR od 10. 11. 2021 do zaplatenia titulom úveru poskytnutého dňa 01. 03. 2018 na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“) právnym predchodcom žalobcu (Tatra banka, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Dňa 09. 11. 2021 bola uzatvorená zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému.

3. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 497 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník, § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“).

4. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúmal, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, tzn. či je aktívne vecne legitimovaný. Zo zmluvy vrátane jej príloh, mal preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 3.100 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 62,36 EUR, počet splátok 72, so splatnosťou splátok k 20. dňu príslušného mesiaca. Konečná splatnosť poskytnutého úveru bola dojednaná 72 mesiacov od splatnosti prvej anuitnej splátky. Výška RPMN bola stanovená 15,59%, výška úrokovej sadzby 12,90%, výška odplaty 15,36%, výška mesačného poistného 1,18 EUR a výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť 4.551,92 EUR. Z výzvy pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 01.02.2019 (ďalej len „výzva“) zistil, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného k úhrade

pohľadávky, s ktorou bol ku dňu 30. 01. 2019 v omeškaní vo výške 204,53 EUR. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca oznámením o vyhlásení splatnosti a výzvy na zaplatenie zo dňa 04. 03. 2019 (ďalej len „oznámenie“) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Okresný súd konštatoval, že zosplatenie je jednostranný právny úkon, ktorého účinky voči druhej strane nastávajú dňom jeho doručenia, resp. oznámenia. Podľa názoru prvoinštančného súdu mohol veriteľ zosplatiť úver v zmysle § 565 OZ len najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, čo v danom prípade bola splátka splatná dňa 20. 02. 2019, pretože právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť zosplatenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ v súvislosti so splátkami splatnými ku dňu 01. 02. 2019 vo výške 204,53 EUR, a teda žalobca nepreukázal, že došlo k zosplateniu úveru v zákonom stanovenej lehote, t. j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, najneskôr do dňa 20. 02. 2019. Okresný súd tak dospel k záveru, že ku dňu postúpenia pohľadávky, táto nebola zosplatená v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, a preto právny predchodca žalobcu nemohol postúpiť pohľadávku na žalobcu v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, a vo veci tak nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, avšak tomuto žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu súd prvej inštancie náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

6. V zákonnej lehote podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žiadal rozsudok okresného zmeniť tak, že odvolací súd žalobe vyhovie resp. navrhol aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Nestotožnil sa s právnym posúdením okresného súdu týkajúceho sa podmienok zosplatenia úveru podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, a s tým následne spojenou nemožnosťou postúpenia pohľadávky. Bol toho názoru, že súdom prijatý výklad by v praxi znamenal, že veriteľ v období medzi dvoma splátkami (t. j. 30, resp. 31 kalendárnych dní) by bol povinný vyhotoviť a zaslať výzvu pred zosplatením dlžníkovi, po jej doručení nechať uplynúť lehotu 15 dní od upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru a následne úver zosplatiť. Výklad zákonných ustanovení považoval za šikanózný, v praxi neuskutočniteľný, a pre postupcu by znamenal nemožnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Uviedol, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo podaním zo dňa 04. 03. 2019 (oznámenie), a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20. 02. 2019 (nakoľko pre skôr splatne splátky toto oprávnenie zaniklo) a k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo zároveň v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako 3 mesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Ak teda veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 OZ v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v 3 mesačnom omeškaní s platením splátok (ako to vyžaduje § 53 ods. 9 OZ), a musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ, avšak napriek tomu môže byť toto právo dodávateľom uplatnené v zmysle druhej vety § 565 OZ len pre nesplnenie splátky, ktorá bezprostredne prechádza uplatneniu tohto práva, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety § 565 OZ zaniká. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov. Považoval za jednoznačne preukázané, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam pokiaľ uzavrel, že postúpená pohľadávka nebola zosplatená v súlade s § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ, a preto právny predchodca žalobcu nemohol pohľadávku postúpiť na žalobcu.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, svojim prvým rozhodnutím, rozsudkom sp. zn. 15CoCsp/6/2023 – 118 zo dňa 5. apríla 2023 rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Na dovolanie žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo/91/2023 z 19. marca 2025 rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výzvou zo dňa 10. 07. 2025 krajský súd v zmysle § 382 CSP umožnil žalobcovi a žalovanému, aby sa v lehote do 10 dní od doručenia výzvy vyjadrili (ak to považujú za potrebné) k možnému použitiu ustanovení § 39 a § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), nakoľko do úvahy prichádza iné právne posúdenie veci v zmysle zákonných ustanovení, ktoré podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku prvoinštančný súd neaplikoval. Žalobca ani žalovaný na výzvu odvolacieho súdu nereagovali.

9. Na základe pôvodne podaného odvolania žalobcu, Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), opätovne prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Z obsahu podaného odvolania je zrejmé, že žalobca namieta nesprávne právne posúdení veci zo strany súdu prvej inštancie vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ súvisiacich s podmienkou platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru právnym predchodcom žalobcu, ktorá je následne spojená s nemožnosťou platného postúpenia pohľadávky na žalobcu. Žalobcom uvedené odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a f) CSP neboli zo strany žalobcu bližšie špecifikované, ale iba spojené s námietkou nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

12. V konaní nebolo sporné, že došlo k uzatvoreniu zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.100 EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 72-dvoch anuitných splátkach vo výške 62,36 EUR. Nakoľko žalovaný si neplnil svoje povinnosti riadne a včas právny predchodca výzvou mal vyzvať žalovaného na zaplatenie zameškaných splátok v celkovej výške 204,53 EUR v lehote 5 dní a upozorniť ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne právny predchodca oznámením úver zosplatnil dňa 04. 03. 2019, keďže zo strany žalovaného nedošlo k úhrade dlžnej sumy, pričom so žalobcom uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou na žalobcu mal postúpiť aj predmetnú pohľadávku, ktorú si žalobca v konaní uplatňuje.

13. Odvolací súd sa síce zhoduje s názorom žalobcu, že okresný súd nesprávne právne posúdil podmienky zosplatnenia, avšak v konečnom dôsledku je jeho rozhodnutie vo veci samej napriek tomu vecne správne. V danom smere odvolací súd uvádza, že ani žalobcom prezentovaný právny názor zákonných podmienok zosplatnenia úveru nie je správny.

14. Je potrebné mať na vedomí, že dohoda o práve veriteľa zosplatniť úver je súd povinný skúmať ex offo, či bolo predčasne zosplatnenie úveru dohodnuté zmluvne, ale aj to, či bol splnený zákonný postup pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že právny predchodca žalobcu bol pri zosplatnení úveru časovo limitovaný dokedy najneskôr mohol uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru na základe zmluvy v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 druhá veta OZ. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 OZ najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (t. j. splátka, pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie využiť, inak jeho právo zaniká. Ak veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodne dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach (pozri E. E. C.: Občiansky zákonník pre prax (komentár), EUROUNION, spol. s.r.o., rok 2015, str. 759 alebo F., G., D., H., I., J. K. C., Občiansky zákonník (I. a II. zväzok), prvé vydanie, rok 2017, C. H. Beck).

15. Zo zmluvy okrem iného vyplýva, že výška anuitnej splátky bola 62,36 EUR so splatnosťou vždy k 20-tému dňu v kalendárnom mesiaci. Z predloženej výzvy (z 01.02.2019) vyplýva, že žalovaný bol ku dňu 01. 02. 2019 omeškaní s úhradou sumy 204,53 EUR, čo znamená, že bol v omeškaní s viac ako tromi splátkami resp. ich časťami t. j. so splátkami splatnými dňa 20.01.2019, 20.12.2018, 20.11.2018 a 20.10.2018. Následne právny predchodca mal oznámením (zo 04.03.2019) zosplatniť úver ku dňu 04.03.2019. Ak teda malo dôjsť k mimoriadnemu zosplatneniu úveru ku dňu 04. 03. 2019, tak k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru mohlo dôjsť výlučne pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 11. 2018, s ktorou bol žalovaný v omeškaní viac ako tri mesiace a omeškanie s ňou trvalo a zároveň právny predchodca mal vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru do nasledujúcej splátky, ktorou bola v takomto prípade splátka splatná dňa 20. 04. 2019, a to napriek tomu, že vo výzve právny predchodca žalobcu nešpecifikoval, pre omeškanie s ktorou splátkou pristúpi k zosplatneniu. Zároveň mala byť žalovanému poskytnutá zákonná 15 dňová lehota pred zosplatnením úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ. Z uvedeného

je tak zrejmé, že zosplatnenie by nemohlo byť vyvolané pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.02.2019, nakoľko s touto splátkou žalovaný nebol v omeškaní viac ako tri mesiace v zmysle § 53 ods. 9 OZ.

16. Ďalšou podmienkou, ktorá taktiež súvisí s otázkou platného zosplatnenia je preukázateľné doručenie jednostranných právnych úkonov veriteľa (výzvy a oznámenia) do dispozičnej sféry dlžníka (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 z 27.10.2021). Požiadavku preukázania dôjdenia (jednostranného) právneho úkonu (prejavu vôle) veriteľa ako odosielateľa do dispozičnej sféry dlžníka ako adresáta v zmysle § 45 ods. 1 OZ pre jeho platnosť a tým vznik práv alebo povinností, ktoré právne predpisy (v tomto prípade OZ) s takýmto právnym úkonom (prejavom vôle) spájajú, pričom podľa názoru odvolacieho súdu sa nejedná o formalistickú požiadavku.

17. K zamietnutiu žaloby došlo z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Predmetom prieskumu odvolacím súdom sa tak v prvom rade stáva otázka aktívnej vecnej legitímácia žalobcu, na ktorú je potrebné prihliadnuť z úradnej povinnosti a skúmať jej splnenie počas celého konania.

18. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 45 ods. 1 OZ, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

19. Žalobca o doručení výzvy a oznámenia do dispozičnej sféry žalovaného predložil ako dôkaz poštový podací hárok. Predloženie samotného elektronického podacieho hárku samo o sebe ešte nedokazuje, že došlo k dôjdeniu zásielky - výzvy a oznámenia aj do dispozičnej sféry žalovaného na adresu uvedenú v zmluve o úvere, t.j. nepreukazuje, aký bol osud zásielky po jej odovzdaní na pošte. Ustanovenie § 45 ods. 1 OZ jednoznačne vyžaduje, aby prejav vôle došiel adresátovi - neprítomnej osobe. Nestačí teda v spore preukázať podanie zásielky na pošte, ale aj to, že pošta zabezpečila dôjdenie zásielky do dispozičnej sféry žalovaného ako adresáta, čím mu bola vytvorená objektívna možnosť oboznámiť sa s ňou a s jej obsahom. V danom prípade právny predchodca žalobcu mal výzvu a oznámenie zasielať na adresu doručovania uvedenú v zmluve, pričom už samotné oznámenie o postúpení pohľadávky zasielal nie len na adresu doručovania podľa zmluvy, ale aj na adresu trvalého pobytu žalovaného. Prvoinštančnému súdu sa podarilo žalobu žalovanému doručiť prostredníctvom OR PZ v Banskej Bystrici - OO PZ Banská Bystrica - západ, ktorý vo svojej správe zo dňa 12.07.2022 uviedol, že žalovaný na adrese trvalého bydliska nebýva a pohybuje sa po meste D. D., kde prespáva u viacerých kamarátov, z čoho je zrejmé, že sa dlhodobo nezdržiava ani na adrese uvedenej v zmluve na doručovanie. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak nie je možné zásielku doručiť na adresu doručovania uvedenú účastníkom, tak je povinnosť doručovať písomnosti vždy na adresu trvalého pobytu účastníka, nakoľko táto adresa sa s ohľadom na zápis v registri považuje za adresu, na ktorú je možné písomnosť doručiť do dispozičnej sféry účastníka, pričom neoznámenie jej zmeny v ohlasovni je na ťarchu účastníka, ktorý si túto oznamovaciu povinnosť nesplnil. Žalobca zatiaľ nepreukázal, že výzva a oznámenie sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného, pričom z obsahu spisu vyplýva, že samotný žalovaný sa zrejme v čase doručovania výzvy a oznámenia ani už nezdržiaval na adrese určenej na doručovanie písomnosti. Právnomu predchodcovi žalobcu bola známa adresa trvalého pobytu žalovaného, na ktorú mu rovnako ako v prípade oznámenia o postúpení pohľadávky mohol doručovať samotnú výzvu aj oznámenie. V prípade nezdržiavania sa žalovaného na adrese doručovania podľa zmluvy, by bolo preukázané doručenie písomností do dispozičnej sféry žalovaného na adresu jeho trvalého pobytu, čím by neexistovali pochybnosti o tom, že písomnosti sa mohli dostať do jeho dispozičnej sféry, a to aj v prípade, ak by sa zásielka vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote resp. z dôvodu neznámeho adresáta. V takom prípade by to bolo na ťarchu žalovaného, ktorý si nesplnil svoju ohlasovaciu povinnosť a neoznámil zmenu adresy svojho pobytu. Ak právny predchodca žalobcu zasielal oznámenie a výzvu doporučené, o čom predložil elektronický podací hárok, tak tento sám o sebe nepreukazuje doručenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta, pričom žalobcovi nebránilo nič v tom, aby predložil súdu aj potvrdenie o sledovaní zásielky pod jej podacím číslom. Z obsahu samotných podacích hárkov nevyplýva ani to, čo malo byť predmetom odoslania, keďže v nich absentuje akákoľvek informácia o zásielke resp. možnosť jej identifikácie, keďže na podacom hárku sú len informácie o podacom čísle, adresátovi, spôsobe odoslania a cene za službu, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný mal viacero úverov, s ktorými mal byť v omeškaní. Z obsahu podacieho hárku tak nemožno verifikovať, že jej predmetom malo byť práve oznámenie, či výzva.

20. Nepreukázanie splnenia podmienky doručenia výzvy, ale aj oznámenia do dispozičnej sféry žalovaného by tak postačovalo na prijatie záveru o neúčinnom zosplatnení úveru zo strany právneho

predchodcu žalobcu, a preto následne by nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 39 OZ z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v zmysle § 17 ods. 2 ZoSÚ.

21. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nenadobudol aktívnu vecnú legitímáciu v dôsledku neplatnosti zosplatnenia úveru a následnej neplatnosti postúpenia pohľadávky, na ktorú neplatnosť súd prihliada ex offo, a ktorá otázka súvisí s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu.

22. Nakoľko okresný súd v konečnom dôsledku rozhodol vecne správne, keď žalobu žalobcu zamietol, odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo veci samej, v spojení so závislým výrokom o trovách konania ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. Keďže však v odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, nakoľko sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril, odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Prihliadol pritom na čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. 02. 2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018.

24. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov odvolacieho senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.